

KLAGANDE

AB Tranås Skinnberedning, Box 1005, 573 28 Tranås

MOTPART

Länsstyrelsen i Jönköpings län, 551 86 Jönköping

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jönköpings läns beslut den 7 augusti 2006, dnr 555-20614-02,
se bilaga 1

SAKEN

Avslutningsplan för kromslamdeponi

DOMSLUT

Miljödomstolen ändrar det överklagade beslutet på så sätt att den sista meningen i föreläggandet utgår. Tidpunkten för när avslutningsplanen senast skall vara inlämnad bestäms till den 30 april 2007.1 övrigt står föreläggandet fast.

YRKANDEN M.M.

AB Tranås **Skinnberedning** har överklagat Länsstyrelsens beslut hos Miljödomstolen och yrkat att domstolen ändrar beslutet **på** så sätt att Tranås kommun skall åläggas att avsluta deponin och inkomma **med** reviderad avslutningsplan i samråd **med** bolaget i stället för att bolaget ensamt står som ansvarigt. **I** ansvarsfrågan skall Länsstyrelsens beslut ändras så att Tranås kommun skall stå för **76 %** av kostnaderna och bolaget för **24 %** av kostnaderna för efterbehandling/avslutning av deponin. **I** kostnaderna bör även medtas **de** utgifter bolaget hittills har haft avseende arbete **med** att ta fram **en** avslutningsplan för deponin. Fördelningen skall göras enligt 10 kapitlet i miljöbalken.

Till stöd för överklagandet har bolaget anfört bl.a. följande.

Dok.Id 42132

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 VÄXJÖ	Kungsgatan 8	0470-868 00 E-post: miljodomstolen.vaxjo@dom.se	0470-868 40	måndag – fredag 09:00-12:00 13:00-15:00

Bakgrund

AB Tranås Skinnberederi (ej att förväxla med AB Tranås Skinnberedning) fick 1982 tillstånd att deponera kromslam på en deponeringsplats inom Tranås kommuns deponeringsanläggning vid Norraby mosse i Tranås kommun. Tranås Skinnberederi gick i konkurs 1989. Efter att konkursförvaltaren drivit företaget startade **CO**

& co hösten 1989 ett nytt mindre skinnberederi med cirka 20 anställda. Avsikten var att kalla företaget Tranås Skinnberedning, men företaget hann aldrig bli registrerat med detta namn utan gick i konkurs som Amöban 69 i maj 1990. Ett nytt bolag, AB Tranås Skinnberedning med cirka 20 anställda, bildades den 15 oktober 1990 av **L & I F** samt **IM/SB**. Dessa har drivit företaget vidare sedan dess.

Ett arrendeavtal för marken, på vilken deponeringen sker, upprättades 1989 mellan dåvarande verksamhetsutövaren (företaget startat av **CO**) och Tranås kommun. Avtalet överläts den 14 november 1990 till AB Tranås Skinnberedning genom att **SB**, VD i företaget, underskrev avtalet. Detta avtal var villkorat av ett giltigt koncessionsbeslut. Inget giltigt koncessionsbeslut existerar, vilket innebär att arrendeavtalet är ogiltigt. Arrendetiden löpte fram till den 30 september 1999 och har inte förlängts. Inget kromslam har deponerats på deponin sedan 1999.

Deponin anses innehålla cirka 2 000 m³. Enligt bolagets uppfattning är det mest rimliga sättet att räkna ut en fördelning av deponerad Slammängd att se på den produktion av fårskinn som skett under åren 1982-1989 respektive 1990-1999. Av miljörapporterna för nämnda tid framgår att produktionen av fårskinn för AB Tranås Skinnberederi under åren 1982-1989 var 1 359 000 skinn och motsvarande produktion för AB Tranås Skinnberedning var 436 000 skinn. Av detta framgår att ungefär 76 % av innehållet på deponin redan låg där när AB Tranås Skinnberedning startade sin verksamhet 1990. Bolagets andel av avfall på deponin motsvarar således 24 % av den totala mängd som har deponerats. Till orientering kan nämnas att under tiden som AB Tranås Skinnberedning utnyttjat deponin, har kommunens personal vid avfallsupplaget medverkat vid uppläggningsen av avfall genom att successivt täcka det med moränmassor.

I samband med arrendets upphörande 1999 framkom krav från både kommunen och Länsstyrelsen att AB Tranås Skinnberedning var skyldig att komma med förslag till avslutning av deponin och vidare var skyldig att stå för hela kostnaden för avslutning av deponin. AB Tranås Skinnberedning har därför lagt ned arbete och haft extern hjälp till att ta fram förslag till avslutningsplaner som diskuterats med kommun och länsstyrelse. Bolaget har dock nyligen med hjälp av juridisk expertis kommit fram till att ansvaret enligt gällande miljölagstiftning enbart delvis är bolagets ansvar.

Redovisning av bolagets synpunkter i ärendet

----

2. Länsstyrelsens bedömning att 10 kap. i miljöbalken inte är tillämpligt i detta fall

Naturvårdsverkets rapport 5242 från 2003 ger exempel på områden där reglerna är tillämpliga och ett av exemplen är deponier. En kromslamdeponi är till sin natur förorenad och ansvarsfrågan avseende kromslamdeponin faller därför helt klart in under 10 kap. i miljöbalken. ----

4. Tillstånd samt villkor i detta

Länsstyrelsen hävdar att AB Tranås Skinnberedning tagit ett tillstånd i anspråk och att man därigenom övertar alla villkor, vilket enligt Länsstyrelsens brev inkluderar ansvar för förorening som uppkommit före den tidpunkt då tillståndet togs i anspråk. Denna förorening motsvarar som tidigare nämnts 76 % av den totala föroreningen på deponin.

Länsstyrelsens tillstånd enligt miljöskyddslagen till anläggning för uppläggning av kromhaltigt slam gavs till AB Tranås Skinnberederi den 3 september 1982. AB Tranås Skinnberedning ingick 1990 ett arrendeavtal med Tranås kommun om att under en tidsbegränsad period deponera kromslam på en redan förorenad deponi på kommunens mark. Paragraf 12 i arrendeavtalet mellan Tranås kommun och AB Tranås Skinnberedning hänvisar till att "detta avtal kräver för sin giltighet att gällande koncessionsbeslut finns". Koncessionsbeslutet var enbart giltigt för Tranås

Skinerberederi (dvs. det företag som gick i konkurs 1989) och upphörde således att gälla efter konkursen. Detta betyder att arrendeavtalet inte är giltigt.

Länsstyrelsen skriver i det överklagade beslutet att ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet är knutet till platsen för verksamheten och inte till verksamhetsutövaren. Enligt bolagets uppfattning är tillståndet knutet till verksamheten och således inte gällande för AB Tranås Skinnberedning. I samband med detta vill AB Tranås Skinnberedning poängtera att man inte övertagit någon verksamhet eftersom bolaget startade upp den 15 oktober 1990 som ett nytt företag och ny juridisk person.

Villkor 3 i tillståndet anger "Deponeringsplatsen skall efter avslutad deponering återställas enligt plan som skall godkännas av kommunen och länsstyrelsen". AB Tranås Skinnberedning anser att detta krav skall tolkas som att platsen skall återställas till det skick den hade när arrendet påbörjades. Deponeringen inleddes 1983 av Tranås Skinnberederi och deponeringen startade i deponiområdets norra del. Trots att kommunens personal medverkat vid uppläggnings av slam och utläggande av lerblandade massor för att täcka slammet torde det i dag vara omöjligt att särskilja slammet från Tranås Skinnberederi och slammet från AB Tranås Skinnberedning. Vidare bör deponin av tekniska orsaker efterbehandlas i ett sammanhang. AB Tranås Skinnberedning anser därför att en kvotfördelning av ansvaret beroende på hur stor del som lagts ut av olika företag är den mest riktiga lösningen. AB Tranås Skinnberedning anser att tillstånd inte kan omfatta förorening som uppkommit före den tidpunkt då bolaget tagit deponin i anspråk och bolaget menar att både miljöbalken och förarbeten till balken styrker denna uppfattning.

5. Förvaringsfall

En speciell situation är de så kallade förvaringsfallen, t.ex. tunnor som lämnats kvar efter en aktiv verksamhet eller en deponi. I dessa fall är det den som har rådighet över upplaget som är att se som verksamhetsutövare, dvs. upplaget som sådant är att betrakta som miljöfarlig verksamhet. Kommunen är att betrakta som verksamhetsutövare (förvaring av kromslam) i detta fall både vid ingåendet av arrendeavtalet samt efter avslutandet av arrendeavtalet. Kommunen var under arrendetiden 1990-

1999 både markägare och entreprenör (kommunens personal vid avfallsupplaget har successivt täckt kromslam med moränmassor). Kommunen ingår således som verksamhetsutövare i första ansvarskretsen enligt bestämmelserna i 10 kap. miljöbalken.

Slutsatser

Bolaget anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt bland annat av följande skäl:

1. Inget giltigt arrendeavtal existerade mellan Tranås kommun och AB Tranås Skinnberedning för deponering av kromslam eftersom inget giltigt koncessionsbeslut för deponin existerade.
2. Det är orimligt att ett nytt företag (AB Tranås Skinnberedning) skall bli ansvarig för att efterbehandla en deponi som använts av ett större företag under 10 år speciellt med tanke på att det nya företaget (AB Tranås Skinnberedning) enbart bidragit med 24 % av föreningen.
3. Tranås kommun är att betrakta som verksamhetsutövare (förvaring av kromslam) när arrendeavtalet upprättades (ej juridiskt giltigt avtal). Kommunen har därmed ett efterbehandlingsansvar för den förening som redan fanns på platsen. Om kommunen önskar att en annan part (i detta fall AB Tranås Skinnberedning) skall överta ansvaret för avfallet som redan fanns på platsen, skulle detta tydligt skrivits i ett avtal och AB Tranås Skinnberedning skulle i givet fall förklarat sig villig att ta över ansvaret för avfallet. Detta har inte gjorts trots att Tranås kommun har skrivit avtalet och haft tillgång till juridisk expertis.
4. Kapitel 10 i miljöbalken är tillämpligt i detta fall och en kostnads- och ansvarsfördelning bör baseras på var och ens bidrag till föreningen.
5. Tranås kommun har inte ställt krav på konkursboet efter AB Tranås Skinnberederi (som delade ut mer än 10 miljoner kronor) eller på konkursboet efter Amöban 69 för efterbehandling av kromslam som deponerats av AB Tranås Skinnberederi samt Amöban 69. Det är orimligt att AB Tranås Skinnberedning skall betala efterbehandling av gammal förening från andra företag på grund av Tranås kommuns hantering av denna fråga.

Länsstyrelsen i **Jönköpings län** har motsatt sig bolagets yrkande och vidhåller tidigare beslut. Länsstyrelsen gör följande tillägg och förtydliganden.

Bolaget uppger att något giltigt "koncessionsbeslut" inte finns och att arrendeavtalet med Tranås kommun av det skälet inte är giltigt. Länsstyrelsens bedömning i ansvarsfrågan utgår från offentlig rätt som har företräde framför civilrättsliga avtal/arrendeavtal. Länsstyrelsen noterar att bolaget har deponerat kromslam på den kromslamdeponi för vilken AB Tranås Skinnberederi fick tillstånd den 3 september 1982, vilket inte heller bestrids i överklagandet. Bolaget har alltså tagit tillståndet i

anspråk och är i och med detta bundet av de villkor som finns i beslutet. Om bolaget deponerat kromslam utan tillstånd skulle detta ha inneburit ett lagbrott enligt 29 kap. 4 § miljöbalken.

Bolaget hänvisar i sin skrivelse till Naturvårdsverkets rapport 5242 om ansvar för miljöskulder i mark och vatten. Bolaget borde då även ha uppmärksammat kapitel 3.3.1 *Rättspraxis under miljöskyddslagen* där författaren refererar till en dom i koncessionsnämnden rörande Sandvik AB. Av referatet framgår att "tillståndet skall knytas till den som har rådighet över den miljöfarliga verksamheten. Med tillståndet följer sedan en skyldighet att följa de villkor och föreskrifter som anges i det. Om verksamheten överlåts, övergår miljöansvaret för verksamheten till den nya utövaren. Ett nytt tillstånd behövs inte för den nya utövaren. Ansvaret för att det tidigare meddelade tillståndet följs övergår automatiskt på den nya utövaren." I rapportens kapitel 9.2.2 *Verksamhet* anges vidare att "den som övertar en verksamhet med tillstånd även efter miljöbalkens ikraftträdande övertar samtliga rättigheter och skyldigheter som är förknippade med tillståndet. Tillståndets rättskraft täcker emellertid endast sådana frågor som anses vara reglerade i tillståndet." Detta stöder Länsstyrelsens uppfattning att ansvaret för efterbehandling ligger på bolaget då efterbehandlingen omfattas av villkor i tillståndsbeslutet från 1982 (villkor 3).

Länsstyrelsen vill vidare förtydliga att den nu aktuella deponin enligt förordningen (2001:512) om deponering av avfall befinner sig i en driftfas. Förordningens 3 § redogör för termers betydelse, varvid bl.a. anges följande.

-Aktiv fas: Den period som sträcker sig från första tillfället då avfall tas emot vid en deponi till dess deponeringen upphört och aktiva åtgärder för kontroll och utsläppsbegränsning inte längre behövs. Den aktiva fasen innefattar både driftfas och efterbehandlingsfas.

-Driftfas: Del av den aktiva fasen som omfattar tiden från första tillfället då avfall tas emot vid en deponi fram till dess att deponin är sluttäckt.

-Efterbehandlingsfas: Del av den aktiva fasen som omfattar tiden för aktiva åtgärder för utsläppsbegränsning och kontroll efter driftfasen.

Av **33 §** framgår att den aktiva fasen sträcker **sig 30 år** eller mera från genomförd efterbehandling.

AB Tranås **Skinnberedning** har vidhållit sin uppfattning och anför därutöver bl.a. följande.

AB Tranås Skinnberedning hade ingen anledning att tvivla på arrendeavtalets giltighet när deponeringen startade. Därför har bolaget följt villkoren i avtalet under deponeringstiden. Det är först nyligen bolaget har blivit uppmärksammat på att koncessionsbeslutet inte var giltigt. Detta skedde när bolaget kontaktade juridisk expertis i samband med att det verkade orimligt att bolaget skulle betala för andra företags miljösynder. Bolaget har således deponerat kromavfall i god tro och löpande informerat både kommunen och Länsstyrelsen om deponeringen.

AB Tranås Skinnberedning anser att villkor 3 i tillståndet "Deponeringsplatsen skall efter avslutad deponering återställas" måste tolkas så att platsen skall återställas till det skick den var i när arrendet påbörjades, dvs. när bolaget startade deponeringen av kromslammet.

Länsstyrelsen anser att AB Tranås Skinnberedning övertagit tidigare verksamhetsutövares skyldigheter avseende deponering av kromslam till deponin. Länsstyrelsen baserar en stor del av sin argumentation på detta. AB Tranås Skinnberedning startade den 15 oktober 1990 som ett helt nytt företag och ny juridisk person och bolaget vill därför starkt poängtera att man inte har övertagit någon verksamhet. Bolaget noterar att Länsstyrelsen nu har ändrat sin uppfattning avseende tillstånd där man tidigare poängterat att tillståndet är knutet till platsen för verksamheten och inte till verksamheten (se det överklagade beslutet). Länsstyrelsen är således nu enig med bolaget om att tillståndet är knutet till verksamheten och inte till platsen.

Den största delen (76 %) av kromslammet som ligger på deponin har deponerats av AB Tranås Skinnberederi som gick i konkurs 1989. Det fanns pengar i konkursbona efter de företag (AB Tranås Skinnberederi samt Amöban 69) som tidigare deponerat

kromslam, men kommunen som markägare ställde aldrig några krav på dessa. Detta borde Tranås kommun ha gjort. Den miljöfarliga verksamheten består i förvaring av kromslam. Detta innebär att Tranås kommun var verksamhetsutövare och hade råddighet över den miljöfarliga verksamheten vid ingåendet av arrendeavtalet med AB Tranås Skinnberedning år 1990.

AB Tranås Skinnberedning anser att det är orimligt att bolaget skall betala för efterbehandling av förorening från andra företag och att det inte är rimligt att bolaget skall betala för att efterbehandla förorenad mark som kommunen har arrenderat ut. Tranås kommun var medveten om den mängd kromslam som redan fanns på deponin när arrendeavtalet ingicks.

Länsstyrelsens exempel om Sandvik berör den bolagsrättsliga problematiken, men i det fallet handlar det om moderbolags ansvar för dotterbolags verksamhet. Exemplet kan således inte direkt överföras till detta mål.

DOMSKÄL

Av Länsstyrelsens överklagade beslut framgår att Länsstyrelsen i beslut den 3 september 1982 lämnade AB Tranås Skinnberederi tillstånd enligt miljöskyddslagen till anläggning för uppläggning av kromhaltigt slam inom Tranås kommuns deponeringsanläggning vid Norraby mosse. Enligt villkor 3 skall deponeringsplatsen efter avslutad deponering återställas enligt plan som skall godkännas av kommunen och länsstyrelsen.

Av 5 § lagen (1998:811) om införande av miljöbalken följer att ett tillstånd enligt miljöskyddslagen skall fortsätta att gälla och anses meddelat med stöd av motsvarande bestämmelser i miljöbalken.

Av 26 kap. 1 § miljöbalken följer att tillsynen skall säkerställa syftet med denna balk och föreskrifter som har meddelats med stöd av balken. Tillsynsmyndigheten skall för detta ändamål i nödvändig utsträckning bl.a. kontrollera efterlevnaden av

miljöbalken samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken.

Enligt 26 kap. 9 § miljöbalken får en tillsynsmyndighet meddela de förelägganden och förbud som behövs i ett enskilt fall för att miljöbalkens kravregler skall efterlevas. Mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet får inte tillgripas. Förelägganden och förbud får vidare inte begränsa ett beslut eller en dom om tillstånd i ansökningsmål som har rättskraft enligt 24 kap. 1 § miljöbalken.

Bestämmelser om deponier finns i 38 - 42 §§ i förordningen (2001:512) om deponering av avfall (deponeringsförordningen). Enligt 38 § skall en verksamhetsutövare senast den 1 juli 2002 till tillsynsmyndigheten ge in en plan för anpassning eller avslutning av deponin, om deponin omfattas av gällande tillstånd den 16 juli 2001 eller inte har avslutats före den 16 juli 2001. Av avslutningsplanen skall framgå vilka åtgärder som behöver vidtas för att så snart som möjligt avsluta deponin i enlighet med bestämmelserna i förordningen och en tidsplan för avslutningen. Av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen framgår att förordningen inte skall tillämpas på deponier där verksamhetsutövaren före den 16 juli 2001 har slutat lägga avfall på deponin och har vidtagit de åtgärder som i övrigt krävts för att avsluta den.

Naturvårdsverket har utfärdat allmänna råd (NFS 2002:17) till 38-42 §§ i deponeringsförordningen.

Miljödomstolen gör följande bedömning.

Miljödomstolen konstaterar att den i målet aktuella verksamheten, skinnberedning, startade upp år 1982 och att den dåvarande verksamhetsutövaren erhöll ett tillstånd enligt miljöskyddslagen till uppläggning av kromhaltigt slam inom kommunens deponeringsanläggning vid Norraby. Av villkor 3 framgår att deponeringsplatsen efter avslutad deponering skall återställas enligt plan som skall godkännas av kommunen och Länsstyrelsen. Efter dåvarande tillståndshavarens konkurs år 1989 har

AB Tranås Skinnberedning fortsatt att bedriva motsvarande verksamhet på platsen under perioden 1990-1999. Det är otvistigt att bolaget har deponerat kromslam på deponin fram till 1999.

En ny verksamhetsutövare har rätt att utöva den tillståndsgivna verksamheten enligt tillståndet men blir då också automatiskt bunden av tillståndet och villkoren för tillståndet. Ett tillstånd följer således med den miljöfarliga verksamheten och är knutet till viss plats. Att överta eller fortsätta att bedriva en tillståndsgiven verksamhet innebär därmed att den nye verksamhetsutövaren övertar samtliga rättigheter och skyldigheter som är förknippade med tillståndet. Den av AB Tranås Skinnberedning bedrivna verksamheten på den nu aktuella platsen har således haft ett giltigt tillstånd under hela verksamhetsperioden.

Bestämmelserna i 10 kap. miljöbalken innehåller regler om ansvaret för efterbehandling av förorenade områden. Syftet med reglerna är att avhjälpa en skada eller en olägenhet, att skilja från hänsynsreglerna i 2 kap. 1-7 §§ miljöbalken som syftar till att förebygga, hindra eller motverka att en verksamhet medför skada eller olägenhet. Skillnad görs alltså mellan reparativa (avhjälpare) åtgärder och preventiva (förebyggande) åtgärder (se Miljöbalken, En kommentar. Del I, Bertil Bengtsson m.fl). I det här fallet gäller det en tillståndsgiven deponeringsverksamhet och där det av avslutningsplanen bl.a. skall framgå behovet av åtgärder för underhåll, övervakning och kontroll som behövs med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön. Det rör sig således i första hand om åtgärder som avser att förebygga framtida olägenheter från deponin. Bestämmelserna i 10 kap. miljöbalken om förorenade områden kan därmed inte anses tillämpliga i det här fallet.

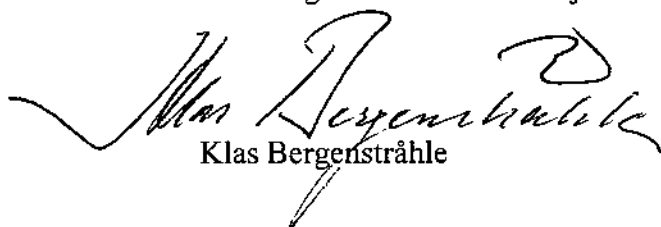
Det framgår inte annat av handlingarna i målet än att deponeringsförordningen är tillämplig på kromslamdeponin på Norraby. Det ankommer därmed på verksamhetsutövaren, i det här fallet AB Tranås Skinnberedning, att ge in en avslutningsplan till tillsynsmyndigheten. Av Länsstyrelsens överklagade beslut framgår att bolaget redan under år 2000 inkom med en avslutningsplan till Länsstyrelsen och att en reviderad plan dessutom inlämnades den 27 december 2002. En tillsynsmyndig-

hets bedömning av en avslutningsplan utifrån bestämmelserna i 40 § deponeringsförfordningen bör utmyнна antingen i ett godkännande eller i ett underkännande av planen.

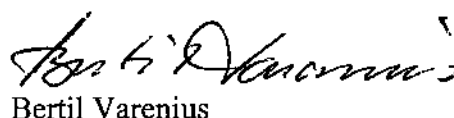
Med hänsyn till redovisade omständigheter i målet finner Miljödomstolen att Länsstyrelsen nu har haft fog för att, som det får uppfattas, slutligt förelägga bolaget att inkomma med en reviderad avslutningsplan för kromslamdeponin på Norraby. Vad bolaget anfört i målet ger inte anledning till annan bedömning. Av föreläggandet framgår vidare, med hänvisning till villkor 3 i tillståndet, att avslutningsplanen skall vara godkänd av Tranås kommun innan bolaget ger in den till Länsstyrelsen. Det föreligger dock enligt domstolens uppfattning inte rättsligt stöd för ett sådant förfarande. Kravet på att i förväg inhämta kommunens godkännande bör därför utgå ur föreläggandet. Överklagandet skall därmed avslås, dock att sista meningen i föreläggandet skall utgå och sista dag för fullgörandet flyttas fram på sätt som framgår av domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (prövningstillstånd krävs)

Överklagande senast den 30 januari 2007.

Klas Bergensträhle

Bertil Varenius

I avgörandet har deltagit rådmannen Klas Bergensträhle, ordförande, och miljörådet Bertil Varenius. Föredragande har varit Kenneth Pettersson.

BESLUT

Datum
2006-08-07Beteckning
555-20614-02
0687-61-02

Lansstyrelsen i Jönköpings län

Sida 1/3

AB Tranås Skinnberedning
Box 1005
573 28 TranåsVÄXJÖ TINGSRÄTT
Miljödomesten

Ink. 2006-09-06

Akt. 12311/06
Aktbil. 2 rot. 16Bert Lundberg
Miljö- och samhällsbygg-
nadsavdelningen
Tfn 036-39 50 95
bert.lundberg@flst.sePostadress 551 86 Jönköping
Besöksadress Hamngatan 4
Tfn 036 39 50 00
Fax 036 12 15 58
E post lansstyrelsen@flst.se
www.flst.se
Postgros/bankgros 3 51 76 7

Fråga om ansvar för kromslamdeponin på Norraby

Beslut

Lansstyrelsen förelägger med stöd av 26 kap 9 och 21 §§ miljöbalken (1998:808) AB Tranås Skinnberedning (orgnr 556403-9237), nedan kallat bolaget, att **senast den 15 november 2006** inkomma med en reviderad avslutningsplan för kromslamdeponin på Norraby. Avslutningsplanen skall utformas i enlighet med kriterierna i förordningen (2001:512) om deponering av avfall. Av handlingen ska, i enlighet med tillståndets villkor 3, framgå att utformningen av avslutningsplanen är godkänd av Tranås kommun.

Bakgrund

Bolaget inkom den 7 april 2000 med ett förslag till avslutningsplan. Till följd av att förordningen om deponering av avfall trätt i kraft inlämnade bolaget ett reviderat förslag till avslutningsplan den 27 december 2002. Därefter har olika frågor varit föremål för diskussioner, bland annat kromslammets klassning, alternativ användning av slamm, overtäckningens konstruktion och utformning samt kromslamdeponins placering i förhållande till övrig verksamhet. Det senare efter synpunkter från Tranås kommuns samhällsbyggnadsförvaltning, som bedriver verksamheten i övrigt inom Norraby avfallsanläggning.

Vid en träff med bolaget på Lansstyrelsen den 27 oktober 2005 fick bolaget tid till den 31 mars 2006 att lämna in förslag till alternativt omhändertagande eller reviderad avslutningsplan till Lansstyrelsen.

SB ringde den 10 mars 2006 och meddelade att bolaget behöver längre tid på sig att reda ut ansvarsfrågan för avslutning av kromslamdeponin. Bolaget har inte lyckats finna något alternativt utnyttjande av kromslammets, vilket gör att avslutning av deponin är det alternativ som kvarstår. Bolaget har haft kontakt med juridisk expertis och då kommit fram till att ansvaret för avslutning av kromslamdeponin endast till viss del är bolagets. Bolagets bedömning är redovisad i skrivelse till Miljökontoret i Tranås kommun daterad den 20 mars 2006. En kopia på skrivelsen inkom till Lansstyrelsen den 31 mars 2006.

BESLUT**Datum****Beteckning**

2006-08-07

555-20614-02

0687-61-02

Sida 2/3

Av skrivelsen framgår att bolaget i sin bedömning av ansvarsfrågan hänvisar till att "kromslamdeponin under tiden 1982 – 1989 använts av AB Tranås Skinnberederi som gick i konkurs 1989. Därefter, under cirka 8 månader, utnyttjades deponin av det mindre berederiet med CO som VD. Detta företag gick i konkurs 1990. Nuvarande företag, AB Tranås Skinnberedning, startade den 15 oktober 1990 och arrenderade deponin fram till dess kontraktet upphörde den 30 september 1999."

Efter beaktande av bolagets bedömning i ansvarsfrågan gav Länsstyrelsen i skrivelse den 13 juni 2006 bolaget tillfälle att yttra sig över beslutsförslaget. Bolaget inkom den 6 juli 2006 med ett bemötande av beslutsförslaget där man utvecklar sin bedömning att kapitel 10 i miljöbalken är tillämplig, och att AB Tranås Skinnberedning inte tagit ett tillstånd i anspråk.

Motivering

Tranås Skinnberederi fick den 3 september 1982 tillstånd enligt miljöskyddslagen till anläggning för uppläggning av kromhaltigt slam inom Tranås kommuns deponeringsanläggning vid Norraby mosse i Tranås. Av ansökningshandlingarna framgår att deponerad volym uppgår till ca 5 000 m³. Tillståndet är förenat med ett antal särskilda villkor varav villkor 3 anger: "Deponeringsplatsen ska efter avslutad deponering återställas enligt plan som ska godkännas av kommunen och länsstyrelsen."

Ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet är knutet till platsen för verksamheten och inte till verksamhetsutövaren. Den verksamhetsutövare som tar ett tillstånd i anspråk är skyldig att följa tillståndet och villkoren för tillståndet. Överträdelse är straffsanktionerad såsom otillåten miljöverksamhet enligt 29 kap. 4 § miljöbalken.

Med hänvisning till det ovan sagda anser Länsstyrelsen att den tolkning AB Tranås Skinnberedning gör, att ansvaret för sluttäckning skulle vara fördelat i proportion till hur stor del av det deponerade slammet som härrör från bolagets verksamhet, inte är riktig. Det sätt att fördela ansvaret som bolaget framför i skrivelse till Miljökontoret i Tranås kommun den 20 mars 2006 avser förorenad mark enligt kapitlet 10 i miljöbalken. Enligt 10 kap 1 § är kapitlet tillämpligt på mark- och vattenområden samt byggnader och anläggningar som är så förorenade att det kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa. Kapitel 10 är enligt Länsstyrelsens bedömning inte tillämpligt på en tillståndsgiven deponi för farligt avfall utan verksamheten ska bedömas enligt kapitel 9 i miljöbalken såsom miljöfarlig verksamhet. Tillståndet och vad som däri villkoras gäller till dess att tillståndet återkallas.

I fråga om bolaget tagit tillståndet i anspråk noterar Länsstyrelsen att bolaget under åren 1991 till och med år 2000 lämnat miljörapport för den aktuella kromslamdeponin på Norraby, varav framgår att bolaget nyttjat tillståndet, det vill säga deponerat kromslam inom området.

BESLUT

Datum

Beteckning

2006-08-07

555-20614-02

0687-61-02

Sida 3/3

Även om bolaget upphörde att deponera kromslam innan den 16 juli 2001 ska avslutningsplanen utformas i enlighet med kraven i förordning om deponering av avfall eftersom några åtgärder dessförinnan inte vidtagits för att avsluta deponin.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas hos Växjö tingsrätt, miljödomstolen, genom skrivelse till Länsstyrelsen - se bilaga (formulär 31).

Övrigt

Angående slutlig utformning av avslutningsplanen är det Länsstyrelsens uppfattning att om det blir aktuellt att flytta kromslammet mot kommunens deponi bör bl.a. följande beaktas:

1. Avslutning måste ske inom det område för vilket det ursprungliga deponeringstillståndet gäller.
2. Om flyttningen innebär att kromslammet ansluts mot kommunens deponi måste en botten tätning göras som förhindrar att lakvatten från denna kan tränga in i kromslamdeponin.
3. Vidare måste säkerställas att framtida sättningar i den kommunala deponin inte äventyrar tätheten i kromslamdeponins täckning.

Annelie Johansson
Avdelningschef

Berit Lundberg
Miljöskyddshandläggare

Bilaga

Upplysningar hur man överklagar

Utskrift

Delgivningskvitto

Kopia

Samhällsbyggnadsförvaltningen, Tranås kommun
MHN i Tranås kommun
Miljö- och samhällsbyggnadsavdelningen (anjh)